

Udfordring 5.1 – refleksioner (Min mundtlige kommunikation)

Valg af kommunikationsform

1. Kommunikationsform

Kommunikationen tager udgangspunkt i den såkaldte kommunikationsmodel, hvor fokus er at undgå eller minimere forstyrrelser, misforståelser og støj ved at være opmærksom på valget af kanal og sprogbrug. Antagelsen er, at hvis budskabet er klart formuleret og uden støj i processen, så vil modtageren kunne forstå indholdet. Det er med andre ord afsenderen der her er omdrejningspunktet.

Artiklen i månedsbladet er et udtryk for ovenstående, så der inden møderne med medarbejderne er lagt en klart budskab frem, så alle kan diskutere ud fra samme baggrund.

2. Proces, der åbner for dialog

Det modsatte af kommunikationsmodellen og dens tro på envejskommunikation er receptionsmodellen og dens overbevisning om, at budskaber altid vil blive tolket individuelt, så man som afsender af et budskab ikke kan vide om budskabet er forstået, før man har fået en tilbagemelding fra modtageren og hørt, om det nogenlunde passer med det budskab man selv tænker, der er afsendt.

Hvis du vil opnå en fornuftig proces, må du være bevidst om at kunne blande og dermed kunne håndtere de forskellige former for kommunikation og de forskellige former for tilgange til ledelse. Hvordan og i hvilken rækkefølge vil afhænge af situationen.

Det er netop her Lederkompetencer i praksis kommer i spil. Her fremhæver modellen om ledelsesrum i figur 23 side 81 netop, at lederkompetencer både rummer at kunne håndtere eksplicit viden og refleksion og samtidig også tavs viden og tilstedeværelse. Det er netop den tavse viden - det at være til stede i rummet og fornemme hvad der sker, der er afgørende for, hvordan du i situationen kombinerer tilgange til ledelse og kommunikation. I lederkompetencer i praksis arbejder vi med fire ledelsesrum, som du proaktivt kan skabe. Det vil sige, at du selv kan være designer for de ledelsesrum, der opstår undervejs i processen.